

[Annette Just]

disse forslag. Er situationen ikke den, at tiden i virkeligheden er løbet fra det lille skridt mod en åbning, som næsten ikke kan kaldes et skridt, men dog alligevel er vigtigt, hvis det kan få åbnet for regulær fri handel mellem frie mennesker i Europa?

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er med stor glæde, jeg på Det Radikale Venstres vegne kan give tilslutning til disse forslag om associeringsaftalerne mellem De Europæiske Fællesskaber og Polen og Ungarn.

Medlemskab er perspektivet for disse aftaler, og medlemskabet er det rigtige perspektiv for de lande, og indtil det er muligt, bør alle anstrengelser gøres for handelsmæssigt og politisk at knytte Polen og Ungarn tæt til De Europæiske Fællesskaber. Disse forslag er et meget vigtigt skridt på den vej, og derfor støtter vi dem med stor glæde.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi har i Kristeligt Folkeparti altid lagt vægt på, at EF skal være et fællesskab, der er åbent over for andre europæiske lande og den tredje verden. Det, vi ser her, er en praktisk omsættelse af at gøre ønsket om åbenhed til virkelighed, og det hilser vi med glæde.

Man kan altid sige, at det kunne være lidt bedre, men i stedet for at fokusere på det, der kunne være bedre, kan man altså også glæde sig over det, der nu sker. Det vil vi gerne gøre, og derfor vil vi også med glæde stemme for de to forslag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for den meget positive modtagelse af de to forslag. Det er dog en skjøn fornemmelse i en trang tid, at alle otte partier er så enige i de forslag, én har fremsat.

Hr. Ole Espersen spurgte, hvorfor det havde varet 1 år, før de kom, og fru Annette Just sagde, at det altså var for dårligt, at det havde varet så længe. Forklaringen er, at det har taget lang tid at få de endelige papirer på bordet, og det kan for øvrigt også blive et problem for nogle andre lande at blive færdige inden for de tidsrammer, man havde forudsat. Jeg er sikker på, at forklaringen på, hvorfor det har varet længe, vil interessere specielt fru Annette Just, for det skyldes, at det, man ofte betegner som det store frådende EF-bureaukrati – og fru An-

nette Just plejer jo ikke at holde sig tilbage dér – faktisk ikke er så stort endda.

De afdelinger i Kommissionen, der sidder med disse ting, er utrolig hårdt spændt for. De har at gøre med disse Europaaftaler, med GATT-forhandlingerne, med aftaler med det tidligere Sovjetunionen osv., og da vi alle sammen med god grund prøver at bremse bureaukratiets udvikling i Kommissionen, må man medgive, at de er så hårdt spændt for, at det en gang imellem kan knibe med at blive færdige til tiden, og forklaringen her er ganske enkelt, at man ikke har kunnet nå det.

Jeg synes, det er glædeligt, som det også er blevet fremhævet af alle ordførere, at vi nu er nået så langt, at de to første af Europaftalerne snart kan træde i kraft, for det er aftaler, der tillægges enorm betydning i de 5, snart 6, øst-europæiske lande, der alle ser dem som et meget vigtigt skridt i deres videre udvikling og i deres integration i fællesskabet med det øvrige Europa. Men vi skal også i vores del af Europa være godt tilfreds med, at vi nu bliver knyttet tættere sammen med de lande, fordi den tættere tilknytning vil være et væsentligt bidrag til at bevare fred, stabilitet og sund økonomisk udvikling i Europa.

Jeg kan ganske bekræfte det, som både fru Charlotte Antonsen og hr. Gade var inde på, nemlig at dette er et første skridt hen imod et fuldt medlemskab, og som svar på de kritiske bemærkninger, hr. Gade gjorde om, at der er for lidt i det, vil jeg pege på, at der altså er en del åbninger, og at der er forudsat en løbende udbygning af fællesskabet med de pågældende lande. Man kan sige, at det er en ny måde at håndtere problemet på i forhold til, hvordan man tidligere har håndteret udvidelser af Fællesskabet, og netop GATT-forhandlingerne, som hr. Ole Espersen spurgte til, kan, hvis det lykkes at få et positivt resultat af dem, yderligere være med til at presse på, for at man opnår større fremskridt.

Det er en skæv fremstilling, fru Annette Just giver, når hun siger, at dette er digre værker, der fastslår protektionisme, for der er rent faktisk en øget markedsadgang på en lang række områder. Jeg er enig i, at vi gerne havde set, at det var kommet endnu længere, men der er substantielle fremskridt, og det skal da også med i billedet, at de er ikke mindst kommet som følge af et dansk pres under forhandlin-